

[Christiani.]

Statsminister mener, at saa er det rimeligt, at den danske Krone vedvarende giver efter for dette Tryk, og at de udenlandske Vekselkurser, og særlig Sterlingkursen, derefter vil stige, først op til Shilling-Kronen, for den er der nu saa mange, der er enige om. Hvorfor de nu netop har forgæbet sig i Shilling-Kronen, ved jeg ikke, for den har jo i og for sig slet ikke noget særligt med Krisen at gøre. Det, det kommer an paa ved en saadan Eftergiven af Kurserne, er jo netop dette, at man derved naar det, man ikke kan naa paa anden Maade, den indre *à jour*-Føring af Priserne, Nærmelsen af Prisniveauerne til hinanden, og derfor kunde jeg tænke mig, at det ikke netop er Statsministerens Mening i Dag at ville afgive en Erklæring om, at man skal standse ved Shilling-Kronen; Forholdene kunde jo, hvis Trykket vedbliver, udvikle sig saadan, at man nok kunde gaa lidt længere ned end til Shilling-Kronen. Jeg skal afholde mig fra at spaa om, hvor langt man i saa Tilfælde kunde tænke sig at gaa, og jeg vil heller ikke forlange eller anmode om, at den højtærede Statsminister her afgiver noget Tilsagn om en Grænse af den ene eller den anden Art, for det kan man jo simpelt hen ikke i Dag.

Jeg vil kun hævde, at her er naturligvis en Vej, hvorved en Udligning kan finde Sted. Det er ikke den, som vi har anbefalet fra først af. Vi har netop anbefalet den anden, som jeg saa udførligt har omtalt, og hvorom vi tillige har sagt, at hvis man følger denne Tilpasnings Vej, saa er man mere end nogen Sinde Kronens sande Ven, for saa gaar man den eneste Vej, som kan føre til en „høj og hæderlig Krone“. Men vil man ikke denne Vej, saa kommer Tilpasningen paa en anden Maade, altsaa ved, at man „giver efter for Trykket“, og det er maaske, som Forholdene ligger, den rigtigste Vej. Jeg vilde personligt ikke se nogen større Ulykke i, at de udenlandske Vekselkurser f. Eks. paa Sterling midlertidig steg en Del. Derved vilde man, som sagt, faa den Udligning, man ikke kan faa paa Grund af den Mentalitet, som nu en Gang behersker vore Organisationer og de fleste af os, som er Løntagere, derved vilde man faa den Tilpasning, som er nødvendig, og som ikke kan naas paa anden Maade.

Jeg mener, at man dér maatte gaa den Vej, at man maatte sige, at Kronen eventuelt under en saadan Eftergiven kunde falde, men dog ikke længere, end til man naaede Prisniveauet for 1929, thi paa dette Niveau havde

vi de samme Lønninger, som vi har i Dag. (*Hans Nielsen*: Nej, nej). Vi havde gennemsnitlig de samme i 1929, som vi har i Dag, maalt i danske Kroner, og jeg mener ikke, at der er nogen Løntager, der har virkelig Grund til at beklage sig, saa længe dette Prisniveau ikke er oversteget, eller Grund til at forlange Øgelse af sin Løn. Thi det vil jeg gerne slaa fast, at hvis der med en faldende Krone kommer en Lønstigning, saa er vi ude i det yderste Ragnarok, saa er vi færdige. Det maa under ingen Omstændigheder ske, og derfor maa Kronen ikke falde længere, end til det Prisniveau er genskabt, som svarer til det nuværende Lønniveau, og det er Prisniveauet i 1929.

Skulde det saa ske, hvad der jo ikke er Tvivl om en Gang maa komme — det kan være kort, det kan være længere —, at Priserne hæver sig i Udlandet, ja, da skal vi bare holde Priserne paa vore Eksportvarer her i Landet fast og lade Kronen stige, lade den stige op til Paritet med Sterling, lade den stige helt til Guld, om det skal være. Og dette kan vi gøre. Vi kan ikke mindst gøre det ved det valutamæssige Apparat, som vi for et Par Dage siden har givet det høje Ministerium gennem Valutaloven. Vi kan ogsaa gøre det ved banktekniske Midler, og vi er i det hele kendt med disse Fænomener i en saadan Grad, at vi vilde være i Stand til fuldt ud at beherske Kronens Kurs indenfor meget snævre Rammer.

Ja, ad denne Vej har vi altsaa en Løsning, og jeg skal nu henstille til den høje Regering at overveje, om den vil gaa den Vej, eller om den vil fremkomme med Forslag om at gaa andre Veje.

Jeg beklager, at der er blevet sagt, at hvis den danske Krone skulde falde, vilde vi komme ud for store Ubehageligheder i England eller hos vore andre Kunder. Jeg maa ærlig talt sige, at jeg tror ikke derpaa, og jeg vil gerne dér henvise til nogle Udtalelser, der for ganske nylig er fremsat af den engelske Finansminister Chamberlain. Da han bliver spurgt om det engelske Punds fremtidige Stilling, udtaler han følgende:

„Vi ser ingen Udsigt til en snarlig Tilbagevenden til Guldstandard, og vi er heller ikke i Stand til paa nuværende Tidspunkt at sige, til hvilken Paritet en saadan Tilbagevending til sin Tid vil finde Sted, hvis dette overhovedet sker.“
Og senere:

„Formaalet med Egaliseringsfonden er at forhindre alt for voldsomme Udsving i Sterlingkursen. Det har aldrig